

**Tygodniowy przegląd prasy podatkowej
14.04.2014 – 19.04.2014****W numerze:****CIT**

- Faktura korygująca nie tworzy dla przedsiębiorcy nowego przychodu
- Wydatki na ubezpieczenie inwestycji są kosztem pośrednim

VAT

- Czy zagraniczna spółka i jej polski oddział to ten sam podatek
- Apartamenty wczasowe bez ulgi w VAT
- Prowadzenie profesjonalnej działalności nie wyklucza zwolnienia z VAT

PIT

- Kto nie wypłaca, nie odpowiada za PIT
- Termin ważności certyfikatu podatkowego

Postępowanie podatkowe

- Figurant w zarządzie też odpowiada za podatki stowarzyszenia

CIT

Faktura korygująca nie tworzy dla przedsiębiorcy nowego przychodu

Źródło: Dziennik Gazeta Prawna, Przemysław Molik, 15-04-2014

W niniejszym artykule autor omawia wyrok NSA z 11 kwietnia 2014 r. (II FSK 1127/12). Spółka zajmowała się sprzedażą energii elektrycznej odbiorcom końcowym za pośrednictwem różnych operatorów. W momencie sprzedaży firma wystawiała fakturę VAT, jednakże rzeczywista ilość zużytej przez klientów energii była znana dopiero po kilku miesiącach, kiedy dystrybutorzy przekazywali podatknicze szczegółowe informacje w tym zakresie. Stąd też spółka twierdziła, że obowiązek podatkowy powstaje w miesiącu otrzymania oficjalnych danych na temat dostawy energii. Wówczas spółka korygowała także wynagrodzenie należne z tego tytułu. Wnioskodawczyni postanowiła zapytać fiskusa, czy postępuje prawidłowo. Organ uznał, że późniejsze wystawienie faktury korygującej nie może modyfikować daty zaistnienia pierwotnego przychodu, który powstaje z chwilą wystawienia faktury podstawowej. W związku z tym spółka powinna skorygować przychody odnoszące się do konkretnego okresu rozliczeniowego. Wprawdzie spółka skierowała sprawę na drogę sądową, ale jej skargę oddaliły sądy administracyjne obu instancji. NSA podkreślił, że „sposób rozliczenia zaproponowany przez spółkę wymagałby zmiany uCIT”.

[\[pobierz artykuł\]](#)

Wydatki na ubezpieczenie inwestycji są kosztem pośrednim

Źródło: Rzeczpospolita, Przemysław Smoczyński, 14-04-2014

Przedmiotem artykułu jest analiza trzech wyroków NSA z dnia 4 marca 2014 r. (II FSK 738/12; II FSK 739/12; II FSK 1358/12). Spółka przystępując do realizacji określonych inwestycji musiała uzyskać gwarancję bankową lub ubezpieczeniową. Jej wątpliwości dotyczyły tego, czy wydatki na gwarancje powinny być zaliczone do bezpośrednich kosztów uzyskania przychodów (KUP) i rozliczone jednorazowo z chwilą uzyskania pierwszego przychodu. Zdaniem spółki omawiane koszty są bezpośrednio związane z przychodami, jakie osiągnie z tytułu realizacji określonej inwestycji. Bez nich nie byłoby możliwe rozpoczęcie inwestycji, stąd mają bezpośredni wpływ na wysokość przychodów. Organ uznał jednak pogląd spółki za nieprawidłowy wskazując, że w omawianej sytuacji mamy do czynienia z pośrednimi kosztami podatkowymi. Sprawa trafiła ostatecznie do NSA, który oddalił skargę spółki. Zdaniem sądu kasacyjnego nie można ustalić, jaki konkretnie przychód został uzyskany dzięki gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej. Stąd należy je zaliczyć do pośrednich KUP i rozliczyć proporcjonalnie do całego okresu trwania gwarancji.

[\[pobierz artykuł\]](#)

VAT

Czy zagraniczna spółka i jej polski oddział to ten sam podatnik

Źródło: Rzeczpospolita, Rafał Waśko, 14-04-2014

Autor artykułu analizuje wyrok WSA w Krakowie z dnia 19 marca 2014 r. (I SA/Kr 2054/13). Sprawa dotyczyła spółki, która działała w Polsce jako oddział przedsiębiorstwa zagranicznego. Podmiot ten wykonywał na terytorium RP jedynie czynności na rzecz jednostki macierzystej. W wyniku przeprowadzonej kontroli fiskus uznał, że skoro firma zagraniczna i jej oddział w Polsce są tym samym podatnikiem, to oddział nie jest uprawniony do odliczenia podatku VAT, gdyż nabywane przez niego towary i usługi nie są wykorzystywane do wykonywania czynności opodatkowanych. W skardze do sądu spółka wskazała na definicję podatnika w dyrektywie wspólnotowej o VAT, która w ogóle nie nawiązuje do podejmowania czynności podlegających opodatkowaniu. Ponadto wskazała, że oddział posiada w Polsce stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej. Odnosząc się do przedstawionego stanu faktycznego sąd uchylił rozstrzygnięcie organu wskazując, że do odliczenia VAT wymagane jest jedynie

posiadanie dokumentów potwierdzających związek podatku z prowadzoną działalnością. Organ powinien zatem zbadać związek między usługami a działalnością prowadzoną przez jednostkę macierzystą.

[\[pobierz artykuł\]](#)

Apartamenty wczasowe bez ulgi w VAT

Źródło: Dziennik Gazeta Prawna, Przemysław Molik, 15-04-2014

W niniejszym artykule autor omawia wyrok NSA z 11 kwietnia 2014 r. (I FSK 702/13). Firma wybudowała i sprzedała w 2007 r. lokale w nadbałtyckich kurortach. Transakcje zostały opodatkowane podstawową stawką VAT (wówczas 22%). Trzy lata później spółka wystawiła ponad 200 faktur korygujących zmieniających stawkę VAT na 7%. Uznała ona bowiem, że dostawy powinny być opodatkowane tak jak sprzedaż budynków mieszkalnych. Z takim postępowaniem nie zgodziły się organy podatkowe I i II instancji wskazując, że z aktów notarialnych, umów przedwstępnych oraz pozwoleń na budowę wynikało, iż spółka sprzedawała lokale użytkowe a nie mieszkalne. Spółka wniosła skargę do WSA wskazując, że sprzedawane przez nią nieruchomości spełniały kryteria budynków mieszkalnych, gdyż miały wyodrębnione pomieszczenia (hol, pokój dzienny, łazienkę). O tym, jaką stawką powinien być objęty lokal, powinny decydować jego cechy w chwili sprzedaży. Niestety poglądu tego nie zaakceptował zarówno WSA, jak i NSA. Sądy zgodnie podkreśliły, że nie każdy lokal spełniający określone warunki funkcjonalne powinien być uznany za mieszkalny. Decydujące znaczenie w tym zakresie mają akty notarialne.

[\[pobierz artykuł\]](#)

Prowadzenie profesjonalnej działalności nie wyklucza zwolnienia z VAT

Źródło: Dziennik Gazeta Prawna, Elżbieta Delert, 18-04-2014

Autor artykułu analizuje dwa wyroki NSA z dnia 16 kwietnia 2014 r. (I FSK 781/13, I FSK 916/13). Podatnik prowadzący działalność w zakresie wynajmu nieruchomości i sprzedaży działek odziedziczył grunty rolne. Nie zostały one oddane w najem w ramach działalności. Podatnik wystąpił natomiast z wnioskiem o możliwość wybudowania na nich domów jednorodzinnych. Część działek uzbroidł w media i zamierzał sprzedać. Przedsiębiorca twierdził, że nie będzie musiał płacić VAT, gdyż transakcje sprzedaży odbyłyby się poza prowadzoną działalnością gospodarczą. Ponadto grunty były częścią majątku prywatnego i nie zostały nabyte w celu dalszej odsprzedaży. Jednakże organ uznał, że skoro przedsiębiorca prowadzi działalność w zakresie obrotu nieruchomościami, to omawiane transakcje będą związane z nią. Podatnik skierował sprawę na drogę sądową, a rację przyznały mu sądy administracyjne obu instancji. WSA i NSA podkreśliły zgodnie, że sprzedaż majątku osobistego nienabytego do dalszej odsprzedaży nie ma związku z prowadzoną działalnością. Stanowisko to znajduje odzwierciedlenie w orzecznictwie unijnym (C-180-181/10).

[\[pobierz artykuł\]](#)

PIT

Kto nie wypłaca, nie odpowiada za PIT

Źródło: Rzeczpospolita, Aleksandra Tarka, 17-04-2014

Niniejszy artykuł stanowi analizę wyroku NSA z dnia 16 kwietnia 2014 r. (II FSK 855/13). Komornik prowadził egzekucję przeciwko spółce. Po wyegzekwowaniu długów z nieruchomości komornik sporządził projekt planu podziału środków uzyskanych z egzekucji przedstawiając go do zatwierdzenia sądowi. Fiskus uznał jednak, że komornik nie uwzględnił zaliczek na podatek PIT orzekając o jego odpowiedzialności z tytułu pobranego i nieodprowadzonego podatku. Komornik wskazywał z kolei, że wprawdzie art. 42e uPIT nakazuje mu pobrać zaliczkę od wypłacanych wierzycielom wynagrodzeń, to jednak nie on dokonywał wypłat. Po złożeniu środków na rachunek depozytowy ich jedynym dysponentem był sąd, a wypłaty mogły być dokonywane tylko na zarządzenie sędziego. Argumentacja ta nie przekonała zarówno fiskusa, jak i WSA w Bydgoszczy. Sprawa trafiła ostatecznie do NSA,

który uwzględnił skargę komornika. Sąd kasacyjny wskazał, że „zasadnicze znaczenie w sprawie ma to, że gdy dochodzi do egzekucji z nieruchomości, wypłat należności dokonuje sąd, a nie komornik”.

[\[pobierz artykuł\]](#)

Termin ważności certyfikatu podatkowego

Źródło: Rzeczpospolita, J.K., 14-04-2014

Niniejszy artykuł stanowi analizę interpretacji Izby Skarbowej w Łodzi z 30 grudnia 2013 r. (IPTPB1/415-683/13-5/AP). W omawianej sprawie podatnik otrzymał pożyczkę od podmiotu brytyjskiego. Pożyczkodawca dostarczył pożyczkobiorcy certyfikat rezydencji potwierdzający fakt, że był on rezydentem Wielkiej Brytanii. Dokument nie wskazywał jednak okresu, w którym certyfikat potwierdzał rezydencję pożyczkodawcy, tj. nie stwierdzał w jakim okresie był on rezydentem Wielkiej Brytanii. Pożyczkobiorca zwrócił się więc do fiskusa z pytaniem, czy certyfikat rezydencji niewskazujący dat jego obowiązywania potwierdza rezydencję podatnika po dacie jego wystawienia i może stanowić podstawę do zastosowania niższej stawki podatku wynikającej z umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania. Organ odpowiedział negatywnie na tak postawione pytanie. Zdaniem Ministra Finansów certyfikat rezydencji musi potwierdzać rezydencję podatnika za okres, w którym dokonano płatności. W przeciwnym wypadku nie uprawnia on do zastosowania niższej stawki wynikającej z umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania.

[\[pobierz artykuł\]](#)

Postępowanie podatkowe

Figurant w zarządzie też odpowiada za podatki stowarzyszenia

Źródło: Gazeta Podatkowa, Redakcja Gazety Podatkowej, 17-04-2014

Autor artykułu prezentuje wyrok NSA z dnia 20 lutego 2014 r. (II FSK 594/12). Stowarzyszenie (klub piłkarski) posiadało długi z tytułu pobranego i nieodprowadzonego podatku PIT od wynagrodzeń wypłacanych piłkarzom. Z uwagi na bezskuteczną egzekucję z jego majątku, odpowiedzialność za długi przeniesiono na członkinię zarządu zasiadającą we władzach w czasie, gdy upływał termin uregulowania podatków. Kobieta zakwestionowała decyzję fiskusa wskazując, że nie zasiadała we władzach stowarzyszenia w czasie, gdy powstały zaległości, gdyż zrezygnowała z pełnienia tej funkcji. Fakt ten nie został jednak odnotowany w KRS. Ponadto wskazała, że nie miała realnych możliwości zarządzania klubem (brak dostępu do konta, brak wystawiania faktur i podpisywania deklaracji). Sprawa trafiła do NSA, który oddalił skargę kobiety. Sąd kasacyjny podkreślił, że dla odpowiedzialności za długi podatkowe nie ma znaczenia podział członków zarządu na czynnych i biernych, ale sam fakt zasiadania we władzach klubu. Skoro skarżąca była członkiem zarządu zgodnie z KRS, fiskus miał prawo przenieść na nią odpowiedzialność za długi podatkowe.

[\[pobierz artykuł\]](#)

DMS TAX Sp. z o.o.

Spółka Doradztwa Podatkowego
ul. Kazimierza Wielkiego 1
50-077 Wrocław

Spółka jest wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu VI Wydział Gospodarczy KRS. Kapitał zakładowy wynosi 50.000 zł i jest w pełni opłacony. KRS 0000231073; REGON 0041354; NIP 894-28-25-006. Zarząd: Jacek Dobrucki; Dawid Michalak; Henryk Suchecki.